

ca. 11,3 Mill. Kr., men dette er i Virkeligheden ikke hele Overskuddet, idet der forud for dette Overskuds Beregning er fradraget 5 Mill. Kr., som er henlagt til Statens og Bankens Delkredere-Fond. Det vil altsaa sige, at Bankens Overskud — her ser jeg bort fra alle andre Henlæggelser og Afskrivninger, som der ogsaa er en Del af — udgør over 16 Mill. Kr. i det sidst afsluttede Regnskabsaar. Det er et meget betydeligt Overskud paa en Aktiekapital af 27 Mill. Kr. Naar der er et saa betydeligt Overskud og Banken har en meget stor Begunstigelse fra Lovgivningens Side, dukker det Spørgsmaal stadig op for mig, om der ikke var nogen Grund for Banken til i højere Grad, end det sker, at give noget af dette Overskud til Staten, til Samfundet, som giver den Begunstigelsen. Det er det Spørgsmaal, jeg har fremdraget, hver Gang disse Love har været til Behandling. Sidste Gang skete der det, at man i Betænkningen fremsatte nogle Bemærkninger om dette Punkt, som det allerede er omtalt af den ærede foregaaende Taler. Den ærede Taler mente, at man havde imødekommet de Krav, som blandt andre jeg havde fremsat, ved at henlægge 5 Mill. Kr. til en Statens og Bankens Delkredere-Fond, og den ærede Taler udtrykte ogsaa Haabet om, at jeg og andre med mig vilde være tilfredse med denne smukke Delkredere-Fond. Ja, hvis man ser paa Bankens Balance og tænker paa Bankens Interesser og Bankens Aktionærers Interesser, maa man naturligvis føle sig i overordentlig Grad tilfredsstillet, for Banken er jo meget godt konsolideret, hvad der har sin Betydning; men ser man paa Statens Interesser i Forholdet til Banken, kan jeg ikke sige, at jeg er tilfreds med, hvad der er sket, for Staten faar jo ikke en rød Øre mere, end den ellers vilde have faaet, og det var noget i den Retning, jeg ønskede. Jeg kunde bl. a. have ønsket, at man i alt Fald havde udbetalt Staten den den tilkommende Andel af Overskuddet, inden man henlagde noget til denne ekstraordinære Delkredere-Fond. Havde man gjort dette, vilde jeg have følt mig noget mere tilfredsstillet, end jeg er nu. Man vilde maaske indvende derimod, at det er der ingen Pligt for Banken til at gøre, og at Aktionærerne kan modsætte sig det. Ja, det er rigtigt, det kan de; men de kan ogsaa give Tilladelse til det. Der er ingen, der kan forhindre Aktionærerne i, efter at Overskuddet er fastsat paa Regnskabet, at sige: Vi udbetaler det ikke, men vi henlægger det

til en Delkredere-Fond, efter at Staten har faaet sit Udbytte. Jeg antager, at Aktionærerne er lige saa mægtige i denne Bank, som de er i andre Banker, og at de derfor kan disponere over Overskuddet, paa hvilken nyttig og god Maade de vil, bl. a. ogsaa ved at foretage Henlæggelser til en saadan Fond, og at de ikke behøver at følge snævre egoistiske Synspunkter og forlange Beløbet udbetalt. Jeg anser det altsaa som kun beroende paa Aktionærernes Villie, hvorledes en saadan Henlæggelse foretages. Jeg er ikke tilfreds med den Maade, man har foretaget den paa, og jeg ønsker gerne en nærmere Forhandling om dette Spørgsmaal, inden jeg for mit Vedkommende kan gaa med til at forny den Begunstigelse, Banken har med Hensyn til Fritagelse for at indløse sine Sedler.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Statens Deltagelse i Bankens Aktiekapital. Der blev allerede i Loven af 30. August 1918 fastsat en Adgang for Staten til at tegne 3 Mill. Kr. til pari Kurs i Nationalbanken. Dette Spørgsmaal blev ogsaa omtalt i den Betænkning, som Landstingets Udvalg afgav den 18. Februar 1921; det udtales dér, at der er ført Forhandlinger om Spørgsmaalet, og at man venter, at dette Forhold vil blive ordnet paa tilfredsstillende Maade. Nu udtalte den ærede Ordfører for Venstré, at Forholdet ogsaa var ordnet paa tilfredsstillende Maade, saaledes at Staten, hvornaar den vil, kan faa disse 3 Mill. Kr. Aktier til pari Kurs. Jeg vil da gerne stille det Spørgsmaal — det bliver formentlig til den højtærede Justitsminister, som jo ogsaa er Bankkommissær —, om Staten har tegnet disse 3 Mill. Kr. nye Aktier, eller om Staten ikke har tegnet dem; har Staten ikke tegnet dem, vil jeg gerne spørge af hvilken Aarsag. Ønsker Staten ikke at deltage som Aktionær i dette dog saa nogenlunde konsoliderede Foretagende? Er det af Frygt for muligvis at komme til at sætte Penge til, at Staten ikke har tegnet de 3 Mill. Kr. Aktier, eller hvilken anden Grund er der, hvis Sagen endnu ikke er gaaet i Orden? Ogsaa her maa man sige, at hvis det var en Privatmand, der havde Ret til at tegne for 3 Mill. Kr. til pari Kurs i et Selskab, der er saa overfedet med Henlæggelser som Nationalbanken, vilde vedkommende vist meget hurtigt gribe til og gøre det; men Staten tøver — hvis Staten da ikke allerede har tegnet dem, hvad jeg gerne vil tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister om. Hvis det imidlertid ikke er sket, tøver Staten stadig og tøver paa en for mig ganske ubegribelig Maade — ogsaa